Казки про мудрість

Як владика пас гуцулових свиней

Як владика пас гуцулових свиней

Один цісар у біді завжди радився з гуцулом, що має робити. А владиці дуже не подобалося те, що цісар не до нього приходить за порадою. І одного разу він сказав:

— Чого це ти, цісарю, за першого міністра маєш того гуцула? Адже я розумніший від нього...

Цісар подумав і відповів:

— Як ти, святий отче, розумніший від мого гуцула, то завтра мені скажеш, що я думаю, й покажеш таке, чого я ще не видів. Не буде цього — підеш геть, аби тебе й близько не було!

Владика дуже зажурився. Цілу ніч не спав, але нічого не придумав. Побіг до гуцула порадитися, що має робити, аби якось викрутитися з тієї халепи.

Гуцул відповів:

— Ви самі, святий отче, не викрутитеся, бо у вас розум заслабий. Я зроблю за вас усе. Але у мене є робота, то ви її мусите зробити замість мене.

— А яка робота? — напудився владика.

— Треба вигнати на вулицю свиней. Будете пасти їх у шанцях, доки я не вернуся від цісаря.

— Добре,— погодився владика.

Він убрався в одежу гуцула, взяв патика в руки і вигнав свиней на вулицю. А гуцул одягнувся в чорну фаланду, приліпив собі бороду із клоччя і повісив на шию хреста. Так пішов до цісаря. Став перед ним і каже:

— Я прийшов, світлий монарху, відповідати на твої питання.

— Що я думаю, отче? — спитав його цісар.

— Ти, вельможний цісаре, думаєш, що я святий владика, а я — грішний чоловік,— і гуцул здер приліплену бороду.

Цісар сказав:

— Тепер мені покажи таке, що я ніколи ще не видів...

— Ходи, світлий цісаре, зі мною...

Гуцул повів цісаря на вулицю і показав йому владику, який попасував свиней.

— Таке ти колись видів?

— Ніколи не видів!

Другого дня, кажуть, цісар зробив гуцула владикою.